Petak, 16.11.2012.g.

Prekjučer je u našoj župi bio MILOSNI DAN. Tako je na misi "zornici" rekao naš dragi župnik. A to zbog toga što se taj dan u našoj župi održavala ispovijed za sve župljane, kao dio pripreme za Božić.

A u nedjelju na misi, prilikom najavljivanja župne ispovijedi, posebno je naglasio da bi bilo jako dobro da se svi ispovjedimo u idućim danima. I da pokušamo potaći još nekoga iz naše blizine da obavi sakrament ispovijedi.

A ja, uvijek kada mi Gospodin pošalje neku osobu u potrebi na moj životni put, pokušam tu osobu dovesti do toga da se odluči za ispovijed. Jer ispovijed je POČETAK PUTA NA KOJEM ČOVJEK MOŽE RIJEŠITI SVOJE PROBLEME.

Nekad uspijem u svojoj nakani a nekad za tako nešto trebam više vremena. NO, DAVNO SAM PRIHVATIO GOSPODINOVU PORUKU ZA SVE NAS. DA JE NA NAMA DA UČINIMO ONO ŠTO MI, TAKVI KAKVI JESMO, MOŽEMO, A OSTALO PREPUSTIMO NJEMU. ON ZNA ŠTO JE U SVAKOM TRENUTKU ZA SVAKOG OD NAS NAJBOLJE.

I tako, razmišljajući koga bi mogao potaknuo na to da dođe na župnu ispovijed, u glavi mi se "pojavilo" nekoliko osoba.

Prvo mi je "pao na pamet" onaj čovjek koji je stalno u svom govoru koristio riječ vrag. Vrag ovo vrag ono. Kazao mi je da se on ispovijedi za Božić i Uskrs i da tada ode i na misu. A u ostale dane, nedjelje, ne ide na mise. Pa sam mislio, hajde da vidimo da li će ići na ispovijed.

Pa sam se sjetio jedne drage osobe, 60-tak godina. Mislim da se nije već dugo ispovjedila ali je znala otići u crkvu na mise, ne nedjeljom nego na one mise zadušnice, za naše pokojne. Ona i čovjek s početka članka žive u blizini pa sam im onda, preko brata, onako u polušali, poručio da u srijedu dolazim u pola 10 sati po njih da idu na ispovijed. Nisam se baš nadao da će ići ali, moje je bilo samo da učinim svoje.

I nazovem ja tu osobu u utorak i kažem joj da je u srijedu naša župna ispovijed te ako želi, da mogu doći po nju, da odemo zajedno na ispovijed. A ona mi onako veselo odmah upadne u riječ i kaže da joj je moj brat to već rekao, da se ona s onim čovjekom već sve dogovorila i da me oni sutra čekaju da dođem s autom po njih. JA SAM OSTAO MALO IZNENAĐEN JER NISAM OČEKIVAO DA BI TO IŠLO TAKO LAKO. NO, MISLIO SAM SI, KAKO BILO DA BILO, SLAVA GOSPODINU.

I drugi dan dođem ja po njih. Oni su sjedili u kuhinji i čekali. Ali, odmah čim sam došao, vidio sam da je onaj čovjek spreman, lijepo se uredio. Ali žena nije. Bila je u običnoj odjeći, nešto je kuhala na peći. Ja nisam odmah ništa prokomentirao. Malo smo razgovarali. I ona je počela govoriti da joj nije dobro još od jučer, da ima neku temperaturu i da se preznojava. Ja nisam ništa komentirao. VIDIO SAM ODMAH DA JU JE ZLO "UZELO PO SVOJE", JOŠ OD JUČER, USAĐUJUĆI JOJ NEKI STRAH OD ISPOVIJEDI. I DA SE ONA ONDA ZBOG TOGA OSJEĆALA LOŠE. TIPIČNO DJELOVANJE ZLA KOJE ŽELI NEKOGA ODVRATITI OD PRAKTICIRANJA VJERE. ALI, TO TA ŽENA NIJE MOGLA SPOZNATI.

Kad je došlo vrijeme da krenemo, ja kažem da bi morali ići a ona me pogleda da ona neće ići, da jednostavno ne može jer se ne osjeća dobro. A ja joj najprije kažem da dobro ali da ja znam zašto joj nije dobro. Ona me pogleda i upita da zašto. Ja joj najprije nisam htio ništa reći, mislio sam da me neće shvatiti. No, nakon minutu-dvije razmjene riječi, ipak sam joj odlučio reći ono što sam ja spoznao. Ona me slušala, nije ništa komentirala. Mi smo otišli a ona je ostala. Tko zna što je pomislila i o čemu je razmišljala. Odlučio sam da ću ovih dana ponovno otići do nje da o svemu porazgovaramo.

ALI TO ŠTO SAM JOJ REKAO I SAM SAM ISKUSIO VIŠE PUTA. I ČUO SAM OD

DRUGIH LJUDI SLIČNE SITUACIJE. ZLO SE NIJE SUZDRŽAVALO DA NAS UČINI I FIZIČKI NEMOĆNE, KADA NAS JE HTJELO ODVRATITI O PRAKTICIRANJA NAŠE VJERE. GOSPODIN JE DAO ZLU DA KUŠA ČVRSTOĆU NAŠE VJERE A ZLO JE TO ONDA ČINILO NA RAZNE NAČINE.

To mi je potvrdila i jedna sestra u vjeri s kojom isto u zadnjih mjesec dana razgovaram o njezinoj obvezi da učini ispovijed, i to ŽIVOTNU ISPOVIJED, jer one dvije-tri ispovijedi koje je učinila u zadnjih tridesetak godina života nisu ni bile prave ispovijedi. Rekla mi je da je neki dan morala izaći iz crkve jer joj je nešto pritiskalo grlo, išlo joj je na povraćanje i moral je izaći van. I sam odlazak na tu misu je bio sav pod pritiskom zla. Kasno se probudila, nije mogla naći daljinski od garaže pa nije mogla otići s autom. Pošto je kasnila, odlučila je ići biciklom ali joj je bicikl bio stiješnjen između auta i zida garaže da ga je jedva izvukla. I takva, u žurbi, uletjela je u crkvu sa pulsom od 200 otkucaja. Naravno, zakasnila je na početak mise. I čim je ušla počelo joj je biti slabo, teško je disala, stisnulo joj se grlo i morala je izaći van. Nije mogla izdržati. Jako joj je bilo krivo.

No, rekla mi je da se onda drugi dan bolje pripremila. Ranije ustala i došla na misu puno prije nego je planirala. I sve je bilo super ni traga slabostima.

ZLO JE VELIKA KUKAVICA I KADA MI IMAMO DVOJBE I PROBLEME OKO PRAKTICIRANJA VJERE, ONO NAS NAPADA PUNOM SNAGOM, JER SMO TAKVI, NEUTVRĐENI I ZBUNJENI, IDEALNI ZA NJEGOVO DJELOVANJE. NO, KADA DONESEMO ČVRSTU ODLUKU DA ĆEMO NEŠTO UČINITI U NAŠEM PRAKTICIRANJU VJERE, ZLO NESTAJE I BJEŽI. TU NEMA ŠTO TRAŽITI. TU JE GOSPODIN NA DJELU.

A ta draga sestra u vjeri ima velikih dvojbi oko svoje PRVE PRAVE ISPOVIJEDI U ŽIVOTU.

IMALA JE VIŠE PITANJA. A PRIJE TOGA RAZMIJENILI SMO NEKOLIKO E-MAILA OKO SVEGA. HTIO SAM JOJ POMOĆI JER MU JU JE GOSPODIN POSLAO DA JOJ SVJEDOČIM. ON JE NAJBOLJE ZNAO ZAŠTO, MOJE JE DA UČINIM ŠTO JA MOGU. PA SMO RAZMIJENILI NEKOLIKO E-MAILA. KAKO MISLIM DA BI TO SVE SKUPA

MOGLO POMOĆI NEKOME DRUGOME DONOSIM IH U NEŠTO SKRAĆENOJ VERZIJI.

MOJ E-MAIL:

DA, JOŠ SAM TE HTIO PITATI KADA SI SE ZADNJI PUT ISPOVIJEDILA. IMAM NEKI BLAGI OSJEĆAJ DA BI TI TREBALA JEDNA ŽIVOTNA ISPOVIJED. IVAN

NJEZIN E-MAIL:

Pozdrav ! Tvoj blagi osjećaj oko moje ispovijedi je potpuno točan .No, ima tu nekih kočnica .Iskreno, nisam ni sigurna kako to ide. Tražila sam neki dan po molitveniku ali kao da mi treba neka nadopuna. Zadnji put sam bila negdje prije 10 god., a i onda mi je to bilo treći ili četvrti put u životu. Bila sam toliko koncentrirana da ne pogriješim u formalnom uvodu i završetku da sam se izgubila u sredini. Ukratko kao da sam išla na ispit iz kojeg je važno da dobijem prolaznu ocjenu. Nažalost izvršavala sam formu ali tada to nisam vidjela i nisam znala drugačije. A sad ? Nemam pojma jesam li spremna.

MOJ E-MAIL:

POZDRAV I BLAGOSLOV. KAO PRVO, DOBRO SI OVO NAPISALA "TRUDILA SAM SE UVIJEK SVIMA UDOVOLJITI BEZ OBZIRA KOLIKO TO ZAHTIJEVALO SNAGE I ODRICANJA." TU I U TOME MNOGI OD NAS GRIJEŠIMO.

PRVO JE BOG, ONDA SMO MI I ONDA SVI DRUGI.

OVO DA JE BOG PRVI NE TREBA OBJAŠNJAVATI MADA MNOGI OD NAS TOGA SE DRŽIMO SAMO NA RIJEČIMA.

OVO DRUGO, DA SMO MI DRUGI, ZNAČI DA MI U SVAKOJ NAŠOJ ŽIVOTNOJ SITUACIJI TREBAMO UČINITI SAMO ONO ŠTO MOŽEMO, TAKVI KAKVI SMO. I NIŠTA VIŠE BOG OD NAS NE OČEKUJE. SAMO ONO ŠTO MOŽEMO. AKO JE VIŠE, TO NISMO MI NEGO POKUŠAVAMO BITI NETKO DRUGI I ONDA SE TU UMIJEŠA ZLO. AKO UČINIMO MANJE, ONDA SMO LIJENI, U GRIJEHU I NEMAMO PRAVO SE ŽALITI.
SAMO ONO ŠTO MI, TAKVI KAKVI SMO, U TRENUTKU I SITUACIJI KOJOJ SE NALAZIMO, MOŽEMO UČINITI. SAMO TO. OSTALO PREPUSTITI GOSPODINU.

E SAD, ŠTO SE TIČE NAŠEG ŽUPNIKA, POTPUNO SE SLAŽEM S TOBOM. ALI, TKO SMO TI I JA DA MI O NJEMU SUDIMO. OTKUD NAM PRAVO?

PRVO SAMO TREBAMO POGLEDATI U SVOJE SRCE I DUŠU PA ĆEMO POSTATI MANJI OD MAKOVOG ZRNA.

ŠTO BI TEK ŽUPNIK, O NAMA TAKVIMA, MOGAO REĆI!? A MENE JE VEĆ NEKOLIKO PUTA UPOZORIO, KADA SAM MU SPOMENUO MOJU GRIJEŠNU PROŠLOST, DA JE TO GOTOVO, DA SE S TIM NE TREBAM MUČITI JER SAM SVE TO PREDAO GOSPODINU I DA MI JE GOSPODIN OPROSTIO.
NO, STVAR JE VRLO JEDNOSTAVNA. TI I JA SMO SADA TU, U NAŠOJ ŽUPI, U POTREBI ISPOVIJEDI, VJERE, DUHOVNOSTI. ON JE SADA TU KAO NAŠ ŽUPNIK. I TO NE ZATO ŠTO JE ON TO SADA HTIO. NE, DA SE NJEGA PITA ON BI NAJRADIJE BIO ŽUPNIK U NEKOJ MANJOJ ŽUPI.

KOLIKO TI SAMO ON BORBI IMA! I KAO TAKAV IMA VELIKU VOLJU I ŽELJU DA PROVODI ONO RADI ČEGA GA JE GOSPODIN POZVAO. DA BUDE PASTIR NJEGOVIH DUŠA. ZNA GOSPODIN VRLO DOBRO KAKAV JE ON. ALI, GOSPODIN ZNA DA MU JE ON TAKAV KAKAV JE SADA NAJBOLJI ZA ONO ŠTO TI I JA I CIJELA NAŠA ŽUPA SADA TREBAMO. BUDI SIGURNA U TO. NI VIŠE NI MANJE.

SADA JE SAMO PITANJE ŠTO ĆEMO TI, JA I NAŠ ŽUPNIK NAPRAVITI.

MI SE TREBAMO ISPOVIJEDITI, ŽUPNIK NAS TREBA U TOME VODITI I DATI NAM ODRJEŠENJE I POKORU KOJU MI TREBAMO IZMOLITI. A NA KRAJU ĆE GOSPODIN TO UZETI NA SEBE I OPROSTITI NAM.

TO JE TOLIKO JEDNOSTAVNO. JER U SVEMU TOME JE GOSPODIN. I U TOME ŠTO SE MI HOĆEMO ISPOVIJEDITI I U TOME ŠTO ĆE NAM U TOME POMOĆI ŽUPNIK.

JER, NEMOJ NIKADA ZABORAVITI. NE ISPOVIJEDAŠ SE ŽUPNIKU NEGO GOSPODINU. NISI SAGRIJEŠILA PROTIV ŽUPNIKA I NJEGOVIH ZAPOVIJEDI NEGO PROTIV GOSPODINA I NJEGOVIH ZAPOVIJEDI. KADA ĆE TI ŽUPNIK GOVORITI NEKE RIJEČI KOD ISPOVIJEDI TO TI GOVORI SAM GOSPODIN, ŽUPNIK IH SAMO PRENAŠA PO DUHU SVETOM.

ONO ZBOG ČEGA IMAŠ DVOJBI A ZABORAVIO SAM TI JUČER NAPISATI, POSLIJE SAM SE SJETIO, JE DJELOVANJE ZLOGA. ON TE JEDNOSTAVNO HOĆE, SVIM SVOJIM SMICALICAMA, A VJERUJ DA JE ON NAJBOLJI MAJSTOR U TOME, ODVUĆI OD TOGA DA ODEŠ NA ISPOVIJED. A JEDNA OD NAJBOLJIH "FORA" MU JE DA TE UVJERI DA TAJ I TAJ SVEĆENIK, OVDJE SADA NAŠ ŽUPNIK, NIJE DOBAR DA TE ISPOVIJEDI. A RADI SE O ŽIVOTNOJ ISPOVIJEDI. TO NE MOŽEŠ SAMO DOĆI K NEKOM SVEĆENIKU I ISPOVIJEDITI SE . MORA SE PRIPREMITI I SVEĆENIK I TI. NIJE TO PRAVILO ALI MISLIM DA BI NA TAJ NAČIN TAKVA ISPOVIJED BILA NAJBOLJA.

NO, AKO SU TVOJI OSJEĆAJI DVOJBENI OKO TOGA, PRVO SE MOLI GOSPODINU DA TE NJEGOV DUH SVETI PROSVIJETLI I NADAHNE ŠTO UČINITI. KOD MOLITVE ĆE TI SIGURNO, OSJETIT ĆEŠ TO, DOĆI MISAO ŠTO MORAŠ UČINITI. PA ONDA UČINI, TU ILI NEGDJE DRUGDJE.

NA KRAJU, UVIJEK KADA ĆEŠ HTJETI, MOŽEMO OKO TOGA PORAZGOVARATI. JA ĆU TI PRENIJETI SVOJA ISKUSTVA DA TI MOŽEŠ MOŽDA LAKŠE DONIJETI SVOJE ODLUKE.

NO, DRAGA MOJA SESTRO U VJERI, BEZ PRAVE I TEMELJITE ISPOVIJEDI, OD KOJE ĆE TE ZLO ODGOVARATI NA STOTINE NAČINA, NEĆEŠ MOĆI NAPRAVITI NIKAKAV NAPREDAK U SVOJOJ VJERI I DUHOVNOSTI, UNUTARNJEM MIRU I ISCJELJENJU.
IMA ONIH KOJI SE NE MOGU ISPOVIJEDITI RADI RASTAVA I DRUGIH RAZLOGA. NO, GOSPODIN IMA ZA NJIH DRUGE PUTE I ON TO ZNA. ALI, ZA NAS, ZA TEBE, NEMA OPRAVDANJA JER TI TO MOŽEŠ. SAMO JE PITANJE, KAO I UVIJEK, ŠTO ĆEŠ TI UČINITI. NE JA, NE ŽUPNIK, NE NEKO DRUGI. SAMO ŠTO ĆEŠ TI UČINITI. IVAN

NJEZIN E-MAIL:

Pozdrav !Razmišljam intenzivno o ispovijedi i došla sam do pomalo zastrašujućih spoznaja. Čovjek treba ispovjediti ono što je učinio protiv onoga što piše u deset zapovijedi ili ono što osjeća spram toga???Ja se nisam 10 god ispovjedila i to je po pravilima veliki grijeh,zar ne ?Ali ja to tako ne osjećam. Što je onda od toga veći grijeh?Kako da ispovjedim nešto zbog čega istinski ne žalim?Ja nisam odlazila na nedjeljnu misu ne zato što sam rekla da je to gubljenje vremena. Ja sam željela ići ali nakon što mi je nekoliko puta pozlilo više se nisam usudila. I sad sam iz istog razloga uvijek blizu izlaza.

MOJ E-MAIL:

TO ŠTO SE 10 GODINA NISI ISPOVIJEDILA NIJE GRIJEH. JEST GRIJEH AKO NE IDEŠ NA NEDJELJNU MISU. NO, GOSPODIN NAM JE DAO TU MILOST DA MI U SVAKOM TRENUTKU SVOGA ŽIVOTA MOŽEMO SAMI ISPOVIJEDITI SVE SVOJE GRIJEHE, DOBITI OPROST ZA NJIH I POKORU. TO JE MILOST I TO TREBA SVAKAKO ISKORISTITI. JER POSLIJE NAŠE SMRTI VIŠE NEMA MOGUĆNOSTI ZA TO. OVISIMO O BOŽJEM MILOSRĐU. A ZAŠTO BI NAM GA GOSPODIN I DAO POSLIJE SMRTI KADA TO DOBROVOLJNO NISMO HTJELI ZA VRIJEME SVOJEG ŽIVOTA!?

ON JE UPRAVO I POSTAO I RODIO SE KAO ČOVJEK I UMRO I USKRSNUO KAO ČOVJEK I BOG DA UZME NAŠE GRIJEHE, DA POBIJEDI SMRT I DADNE NAM VJEČNI ŽIVOT. ZNAM DA TI JE SVE TO U OVOM TRENUTKU TEŠKO SAMO TAKO SPOZNATI. MENI SU TREBALE GODINE ZA OVO ŠTO MI JE GOSPODIN SADA DAO ZA SPOZNATI A KOLIKO TOGA JOŠ IMA ŠTO MI NIJE DATO!!!

A ŠTO SE TIČE TOGA DA TI JE BILO SLABO NA NEDJELJNIM MISAMA, TO TI JE SAMO JOŠ JEDAN NAČIN I TRIK KAKO TE ZLI HTIO I USPIO ODVUĆI OD TOGA DA IDEŠ. ILI KADA NAM USADI NEKI STRAH, ITD. IMA TI ON STOTINE I STOTINE NAČINA DA NAS VODI PUTEM GRIJEHA.

PONOVNO SE VRAĆAM NA ISPOVIJED. TO JE PREKRASNA MILOST. ONA NIJE NIČIM DRUGIM OGRANIČENA OSIM NAŠOM VOLJOM. SVE OSTALO NAM JE DATO NA RASPOLAGANJE. I SVEĆENICI, I TRENUCI, I VRIJEME I MJESTA I SVE DRUGO. SAMO OVISIMO O TOME DA LI HOĆEMO ILI NE. SLOBODNOM VOLJOM. IVAN

I DA. ZBOG TOGA TI I TREBA PRVO RAZGOVOR SA SVEĆENIKOM DA TE ON PRIPREMI ZA TU ISPOVIJED. DA TI PROTUMAČI ŠTO ONA ZNAČI. DA TI POSTANEŠ SIGURNA DA TO HOĆEŠ. DA SPOZNAŠ ŠTO HOĆEŠ. I NEMOJ MISLITI DA ĆEŠ SVE RIJEŠITI NA JEDNOJ ISPOVIJEDI. O, UZ SVE PRIPREME, TREBAT ĆE TI VIŠE ISPOVIJEDI DA KONAČNO U SEBI NAĐEŠ MIR DA SI SVE IZBACILA VAN. MENI JE TREBALO 10-TAK I VIŠE, NE ZNAM TOČNO. SVAKI PUT SAM SE NEČEGA NOVOGA SJETIO.

NJEZIN E-MAIL:

Najviše me muči to što imam osjećaj da sam limitirana i ne mogu dokučiti što je to sve oko čega se borim. Ustvari sve bi trebalo biti jednostavno,a ja sve tako kompliciram. Da mislim da ću trebati popričati o tome. Pozdrav!

DA, BOŽE MOJ, PUNI SMO DVOJBI. NADAHNI GOSPODINE SVOJE SVEĆENIKE DA PRONAĐU PUTEVE DO NAŠIH DUŠA KAKO BI TI DOŠLI ISPOVIJEDITI I PREDATI SVOJE GRIJEHE. JER SVAKI DAN KADA SE NETKO OD NAS ISPOVIJEDI, MILOSNI JE DAN.

BLAGOSLOVLJENI GOSPODINE SVI TVOJI SVEĆENICI KOJI VRŠE TVOJU VOLJU.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.